

Ad Astra

Володимир Підпалий

1

Ти зі мною. І я з тобою.
В самоті навіть ми – удвох...
За життєвою далиною
не з'єднає нас і пан-бог.
Ти зі мною. А я – з тобою.
І лякатися – надаремно.
І надіятися – дарма.
Я з тобою навіки ревно.
Ти зі мною навіки – ревно.
Тільки нас іще десь – нема...
Ти повіриш. І я повірив.
І не підем шукати ми:
на всі сторони на чотири
впали білі крила зими.
І під ними поснули – ми...

2

Колиши свою зірку високо,
бо вона в нас одна.
Буде нам із нею весело,
з нею буде і сумно – нам.
Та, свідомі свого ad astra,
ми до неї впевнено йдем...
І якщо їй судилося впасти,
хай ми – першими упадем!..